

آخرین وضعیت تامین واکسن آنفلوآنزا

مشاور عالی وزیر بهداشت از ثبت سفارش ۳/۵ میلیون دوز واکسن آنفلوآنزا برای ورود به کشور خبر داد. به گزارش ایسنا، علی جعفریان درباره آخرین وضعیت تامین واکسن آنفلوآنزا در کشور توضیح داد و گفت: «براساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، ورود ۲/۵ میلیون دوز واکسن آنفلوآنزا در دستور کار قرار گرفته و این میزان سفارش داده شده است.» به گفته او، تاکنون ۱/۵ میلیون دوز واکسن آنفلوآنزا در کشور توزیع شده و با توجه به اینکه تصمیم بر این است که ۳/۵ میلیون دوز واکسن به کشور وارد شود، واردات تعداد دوزهای باقیمانده در دستور کار قرار دارد. جعفریان اضافه کرد که تولید واکسن آنفلوآنزای ایرانی به میزان کافی نبود و میزان واکسن تولیدشده در سال جاری، پاسخگوی نیاز بازار نیست.

گروگانگیری کارشناسان اورژانس

سخنگوی سازمان اورژانس کشور جزئیاتی از ضرب‌و ششم و گروگانگیری دو کارشناس زن و یک کارشناس مرد در اورژانس شهرستان ساوه را تشریح کرد. به گزارش ایسنا، ابوالفضل ماهرخ درباره جزئیات این حادثه توضیح داد و گفت: «شنبه ۱۲ مهرماه به ما خبر رسید که در شهرستان ساوه واقع در استان مرکزی، به سه نفر از نیروهای اورژانس پایگاه بانوان، شامل دو خانم و یک آقا، توسط همراهمان یک بیمار حمله شده است. با بررسی‌های بیشتر مشخص شد که این پرسنل توسط همراهمان بیمار، برای دقایقی در منزل گروگان گرفته شده و بارها مورد توهین و خشونت فیزیکی قرار گرفته‌اند، به حدی که به حجاب یکی از این بانوان تعرض شده و در درگیری، مقتنع این کارشناس پرستاری سازمان، پاره شده است.» به گفته او، با هماهنگی‌های صورت‌گرفته با نیروی انتظامی و قوه قضائیه، خیلی زود حکم دستگیری این ضارب‌ان صادر و دو نفر دستگیر شدند.

دلایل افت تحصیلی دانش آموزان

وزیر آموزش و پرورش اعلام کرد که عملکرد دانش آموزان در امتحانات نهایی پایه دوازدهم، به دلایل متعددی از جمله تعطیلی‌های ناخواسته ناشی از ناترازی‌های انرژی و آلودگی هوا، تحت تأثیر قرار گرفته و باعث افت تحصیلی به میزان ۴۳ درصد در سال ۱۴۰۴ شده است. به گزارش ایسنا، علیرضا کاظمی در جلسه علنی روز گذشته مجلس، درباره دلایل افت تحصیلی دانش آموزان در سال‌های اخیر توضیح داد و عوامل ساختاری و سیاست‌گذاری‌های کلان کشور، حجم بالای کتاب‌های درسی، فشار زمانی، تمرکز بیش از حد بر ارزیابی‌های کمی و سایه سنگین کنکور در دوره دوم متوسطه، پوشش کم تربیت و آموزش دوران کودکی و پیش‌دستانی و تعطیلی ۲۴ روزه مدارس در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۴ را از عوامل تأثیرگذار بر کیفیت آموزش اعلام کرد. کاظمی اضافه کرد: «در حوزه آموزش عمومی، اگر میانگین نمرات آزمون‌های نهایی یا کل یک دوره تحصیلی را براساس جدول ۲۰ برنامه هفتم توسعه مدنظر داشته باشیم، آمارها نشان می‌دهد که میانگین نمرات نهایی پایه دوازدهم نظری در سال ۱۴۰۳، نسبت به سال ۱۴۰۲ حدود ۵۸ درصد افزایش داشته است.»

حقوق کم و وضع معیشتی بد، بعضی اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها را مجبور به کار در مشاغل غیر مرتبط کرده است

اساتید در اسنپ

بعضی اساتید دانشگاه می‌گویند قادر به تامین مایحتاج زندگی، هزینه تحصیل فرزندان و مسکن نیستند

از یک در وارد می‌شود، ایمان از در دیگری خارج می‌شود. زمانی که فرد نمی‌تواند ملزومات زندگی را برای خودش و خانواده‌اش تامین کند، راهی جز مهاجرت برای او نمی‌ماند. من به آنها حق می‌دهم که بروند؛ چون اینجا، هم کسی قدر آنها را نمی‌داند، هم اوضاع هر روز بد و بدتر می‌شود.» او می‌گوید قدرت خریدش به‌عنوان یک استاد دانشگاه، کاهش معناداری داشته و حتی به اندازه ۱۵ درصد قدرت خریدش در ۲۰ سال پیش نیست: «من به‌طور متوسط حدود ۸ ساعت روزانه در اسنپ کار می‌کنم تا شاید بتوانم چرخ زندگی را بچرخانم. این در حالی است که جایگاه استاد دانشگاه نباید چنین باشد و اگر تدبیری اندیشیده نشود، اوضاع از این هم بدتر می‌شود.»

آقای در جامعه علمی و جامعه خانوادگی «با افتخار» اعلام کرده که در اسنپ کار می‌کند، اما می‌داند که او تنها کسی از جامعه اساتید نیست که به این کار روی آورده است: «برخی به‌دلیل شرایط‌شان نمی‌توانند به‌شکل علنی بگویند اما به مشاغل اینچنینی برای گذران زندگی‌شان روی آوردند. من مسافری داشتم که می‌گفت، شنیده است استاد دانشگاه در اسنپ کار می‌کند و نمی‌دانست که خودش مسافر یک استاد دانشگاه است.»

فاصله میان آموزش دانشگاه و نیاز صنعت

بعضی اعضای هیئت علمی معتقدند که وضع بد معیشتی آنها، به‌مرور موجب بیگانگی با نقش حرفه‌ای اساتید می‌شود؛ نمونه‌اش محمدهسید ذکایی عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی که به «هم‌میهن» می‌گوید اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های ایران به اجبار مدتی مقاومت می‌کنند یا نیازها و مسطح زندگی‌شان را کنترل می‌دهند اما این مسئله در نهایت تبدیل به فشاری برای آنها می‌شود و در ایفای نقش حرفه‌ای دچار بحران می‌شوند.

«مسئله این است که به‌دلیل شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه، هیچ فرد حقوق‌گیری از حقوق‌اش رضایت ندارد؛ چه فردی که دانشگاهی است و چه کسی که سقف حقوقی که دولت تعیین کرده را دریافت می‌کند.» این جمله را یکی از اعضای هیئت علمی دانشگاه خوارزمی می‌گوید که خواست نام‌اش در گزارش آورده نشود: «حقوق دانشگاه چندین سال است که دیگر جوابگوی تامین زندگی من نیست؛ من در زمان‌هایی که می‌توانم، به‌شکل ساعتی به‌عنوان مشاور، خارج از دانشگاه کار می‌کنم و به این شکل زندگی را می‌گذرانم.» او می‌گوید بدون داشتن کاری بیرون دانشگاه، زندگی برایش نمی‌گردد و مشکلی که پیش می‌آید این است که بعضی از استادان دانشگاه، افرادی نخبه‌اند که در شرایط مشقت‌باری زندگی می‌کنند: «یکی از اساتید خودم من پس از ۲۷ سال سابقه کار دانشگاهی، برای تدریس به کانادارفت، بحث زیادی از این مهاجرت ناشی از مسائل اقتصادی است و چنین وضعیتی به جامعه دانشگاهی ضربه می‌زند.» بی‌توجهی به اساتید دانشگاه، روی نسلی که توسط آنها تربیت می‌شوند تأثیر خواهد داشت: «مسائل اقتصادی باعث بی‌انگیزگی در محیط آموزشی شده است. در میان دانشجویان کسانی را می‌بینم که دغدغه معاش دارند و این روند کیفیت خروجی دانشگاه را پایین آورده است. از سوی دیگر، افت وضعیت معیشت اساتید شتاب بیشتری به این موضوع داده است.» انجام نشدن پژوهش باعث می‌شود چرخ‌های رشد و حرکت در کشور آت‌طور که باید به حرکت درنیاید: «در کشور ما در دهه‌های اخیر دانشگاه محلی از اعراب برای رشد و توسعه کشور نداشته و ارتباط جامعه و صنعت با دانشگاه چیزی که باید باشد نبوده است. همین ارتباط ضعیف هم با این وضعیت معیشتی تضعیف می‌شود.» او در میان همکارانش در دانشگاه‌های سطح اول کشور، آمار بالایی مهاجرت اساتید را می‌بیند: «بسیاری با سابقه‌های بالای ۱۰ سال، جایگاه‌شان را رها کردند و رفتند. آنها که رفتند از نظر اقتصادی پیشیمان نیستند. ممکن است مشکلات دیگری برای آنها وجود داشته باشد، اما از نظر اقتصادی مشکلی ندارند.» فاصله میان آنچه افراد در دانشگاه می‌آموزند و آنچه نیاز صنعت است، مسئله دیگری است که عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی از آن می‌گوید: «تا زمانی که اختلاف بین نیاز صنعت و آموزش دانشگاه وجود دارد، صنعت هم چندان دانشگاه را جدی نمی‌گیرد. گاهی در صنعت نیازی وجود دارد و می‌خواهند کاری را انجام دهند، افرادی در دانشگاه هستند که می‌توانند مسائل صنعت یا جامعه را حل کنند اما ارتباط بین آنها قوی نیست.» در کشورهای غربی پایان‌نامه‌ها براساس نیاز سیستم‌های صنعتی تعریف می‌شوند و دانشگاه برای رفع آن نیاز ظرفیت ایجاد می‌کند و دانشجوی ارشد و دکتری می‌پذیرد: «آنها به این شکل، هم مشکل صنعت را حل می‌کنند، هم منابع مالی به این شکل به دانشگاه منتقل شده و دانشجو و استاد به درآمد قابل قبول می‌رسند و مشکل صنعت هم حل می‌شود. اما این رابطه در کشور ما دچار مشکل است.»

حقوق ناکافی و برچسب‌های اجتماعی برای اساتید

محمدهسید ذکایی، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی، سرمایه افراد دانشگاهی را نمادین و فرهنگی می‌داند: «تحصیلات و تجربیات علمی، سرمایه آنهاست و نرخ تبدیل این سرمایه در بازاری

نکسین، ایرنا

«من در زمان‌هایی که می‌توانم، به‌شکل ساعتی به‌عنوان مشاور، خارج از دانشگاه کار می‌کنم و به این شکل زندگی را می‌گذرانم.»

علیرضا آقای، تحصیلکرده دانشگاه پیرماری کوری پاریس و نایب‌رئیس انجمن فیزیک ایران است اما این روزها برای تامین معاش زندگی، در اسنپ کار می‌کند: «اگر حقوق هیئت علمی فعلی را با حقوقی که ۱۰ یا ۲۰ سال پیش می‌گرفتند هم مقایسه کنیم، تفاوت فاحش است. اساتید دانشگاه با حقوق‌شان نمی‌توانند از پس هزینه‌های زندگی بر بیایند.» او به «هم‌میهن» می‌گوید، برای اینکه به یک نیروی متخصص بدل شود، ده‌ها هزار پیرو برایش هزینه شده: «کسانی که کاری از دست‌شان برمی‌آید، دغدغه مسائل دیگری را دارند و به این مسئله که من به‌عنوان یک نیروی متخصص نباید در چنین شرایطی زندگی کنم، توجهی نمی‌کنند و برای آنها اهمیتی ندارد.» ابتدایی‌ترین مرحله نیازها در هرم مازلو، نیازهای زیستی است. این همان موضوعی است که به گفته آقای، دغدغه امروز اساتید دانشگاه در ایران است: «زمانی که یک عضو هیئت علمی دغدغه ذهنی‌اش در پایین‌ترین سطح هرم مازلو باشد و نتواند از پس هزینه‌های زندگی خانوادگی‌اش بر بیاید، در عرصه آموزشی هم انگیزه‌های خودش را از دست می‌دهد و بدون شک در بلندمدت این مسائل روی کیفیت آموزش تأثیر می‌گذارد.»

او می‌گوید استادان دانشگاه انتخاب کردند که عمر‌شان را وقف تحصیل کنند: «آنها به‌دنبال پول نرفتند و مانند بسیاری از همسالان خودشان سرمایه‌دار نیستند. اندوخته آنها تخصص و دانش آنهاست، اما زمانی که دغدغه‌شان شب خودش و خانواده‌اش را داشته باشد، نمی‌تواند به‌شکل ایده‌آل به وظایف آموزشی و پژوهشی خودش بپردازد.» آقای چندین دوره عضو هیئت‌مدیره انجمن فیزیک و نجوم ایران بوده، او یک دوره رئیس انجمن نجوم بوده و در حال حاضر نایب‌رئیس انجمن فیزیک ایران است: «اما اگر سراغ اسنپ نروم، زندگی برایم لنگ می‌ماند.»

او ۳۰ سال پیش توانسته برای خانواده‌اش سرپناهی تهیه کند: «اگر من همین سرپناه را هم نداشته‌م و باید کرایه خانه می‌دادم، شرایط به‌مراتب سخت‌تر بدتر می‌شد.» اما بسیاری از جوانانی که به‌تازگی به می‌دیان استادی گذاشتند و در دانشگاه استخدام شدند، از امکان داشتن همین سرپناه محرومند: «اساتید جوانی که جزو نخبگان کشور بودند، تازه در دانشگاه‌ها استخدام شدند ۳۰ سال از عمر‌شان گذشته و تازه وارد محیط کار شدند با حقوق‌شان از پس اجاره خانه‌ای در تهران بر نمی‌آیند؛ چه رسد به هزینه‌های زندگی.» او خودش را بازنشسته پیش از موعد کرده و یکی از دلایل‌اش برای انجام این کار مشکلات اقتصادی بوده که به تبع پایین بودن حقوق‌اش در دانشگاه با آنها مواجه شده است: «اما برای ضروریات زندگی مانند هزینه تحصیل فرزندان مان یا خرید کولر، مجبور به گرفتن وام هستیم اما برای پرداخت قسط‌هایش، با مشکل مواجه می‌شویم. گاهی ما از تهیه نیازهای ابتدایی زندگی درمی‌مانیم و این یک مشکل جدی است. من یادم نیست آخرین باری که گوشت قرمز خریدم، چه زمانی بوده است.»

او معتقد است مسئله حقوق اساتید به مرز بحران رسیده: «استادی که حدود ۳۰ سال مشغول تحصیل و پژوهش بوده و با هزار امید تشکیل زندگی داده، نمی‌تواند از پس هزینه‌های زندگی بر بیاید، اوضاع از مرز فجیع گذشته و تبدیل به بحرانی برای اساتید دانشگاه شده که تنها می‌خواهند ملزومات اولیه زندگی را داشته باشند، اما برای تهیه همان هم با چالش‌های جدی مواجه‌اند.» به گفته آقای، جوانانی که به‌تازگی پا در راه استادی گذاشته‌اند، نمی‌توانند هیچ چشم‌انداز امیدبخشی داشته باشند: «مهاجرت اساتید به این معنی نیست که کشورشان را دوست ندارند، شرایط زندگی برای آنها وحشتناک است. زمانی که فقر

نسیم سلطان‌بیگی

خبرنگار گروه جامعه

اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های ایران حالا چندسالی می‌شود که می‌گویند با حقوق دانشگاه، خرج‌شان با دخل‌شان جور نمی‌آید. همین چند وقت پیش بود که حسین سیمایی صراف، وزیر علوم نرخ مهاجرت اساتید را ۲۵ درصد اعلام کرد و گفت این نرخ مهاجرت «بحرانی» است. او مهم‌ترین عامل این بحران مهاجرت اساتید را مشکلات اقتصادی و ناکافی بودن حقوق آنها دانسته است. دیروز مسعود تجربی‌شی، سرپرست دانشگاه صنعتی شریف هم با بیان این‌که از بین ۴۶۰ عضو هیئت علمی دانشگاه شریف ۲۶ نفر به صورت کامل قطع همکاری کرده‌اند، گفته است که نگرانیم افراد به بهانه‌های فرصت مطالعاتی یا مرخصی، دیگر بازنگردند. او درباره وضعیت فعالیت ۵۲ نفر از اعضای هیئت علمی این دانشگاه گفته است که از بین این ۵۲ نفر، ۲۶ نفر به طور کامل قطع همکاری کرده‌اند و مطمئنیم دیگر به دانشگاه بر نمی‌گردند، ۱۳ نفر مأ‌مور به خدمت در بخش‌ها و دستگاه‌های دیگر کشور هستند، ۸ نفر مرخصی گرفته‌اند و گفته‌اند بر می‌گردند و ۵ نفر هم در فرصت‌های مطالعاتی موقت به سر می‌برند و بر می‌گردند.

علیرضا آقای استاد فیزیک دانشگاه سیستان و بلوچستان: گاهی ما از تهیه نیازهای ابتدایی زندگی درمی‌مانیم و این یک مشکل جدی است. من یادم نیست آخرین باری که گوشت قرمز خریدم، چه زمانی بوده است

اگر سراغ اسنپ نروم، پای زندگی ام لنگ می‌زند.» این را علیرضا آقای، استاد فیزیک دانشگاه سیستان و بلوچستان می‌گوید که تحصیلکرده دانشگاهی در پاریس بوده و حالا برای امرار معاش، راننده اسنپ شده است: «گاهی ما از تهیه نیازهای ابتدایی زندگی درمی‌مانیم و این یک مشکل جدی است. من یادم نیست آخرین باری که گوشت قرمز خریدم، چه زمانی بوده است.» یکی دیگر از اعضای هیئت علمی دانشگاه خوارزمی هم به «هم‌میهن» می‌گوید، حقوق دانشگاه چندین سال است که دیگر جوابگوی تامین زندگی‌اش نیست:

راننده اسنپ و مشاور

«اگر سراغ اسنپ نروم، پای زندگی ام لنگ می‌زند.» این را علیرضا آقای، استاد فیزیک دانشگاه سیستان و بلوچستان می‌گوید که تحصیلکرده دانشگاهی در پاریس بوده و حالا برای امرار معاش، راننده اسنپ شده است: «گاهی ما از تهیه نیازهای ابتدایی زندگی درمی‌مانیم و این یک مشکل جدی است. من یادم نیست آخرین باری که گوشت قرمز خریدم، چه زمانی بوده است.» یکی دیگر از اعضای هیئت علمی دانشگاه خوارزمی هم به «هم‌میهن» می‌گوید، حقوق دانشگاه چندین سال است که دیگر جوابگوی تامین زندگی‌اش نیست: